

POZN. V textu je namísto sporného doménového jména a jakýchkoliv výrazů, podle kterých by bylo možno identifikovat strany sporu, užíváno *****.

ROZHODČÍ NÁLEZ

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

VE SPORU

č. 00080

§ 16 Řádu pro řešení sporů o domény .cz (Řád .cz)

Čas podání 2011-06-22 15:26:53

Správce sporu Mgr. Tereza Bartošková

Strana žalující *****

Strana žalovaná *****

Sporné doménové jméno *****.cz

Jiná právní řízení

Rozhodci nejsou známa žádná řízení týkající se sporného doménového jména, která by v současné době probíhala či již byla rozhodnuta.

Shrnutí rozhodčího nálezu

Shrnutí rozhodčího nálezu tvoří Přílohu č. 1

Faktická situace

Žalobce č. 1 (*****) a žalobce č. 2 (*****) se žalobou doručenou Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“) dne *.*.**** domáhali převodu doménového jména *****.CZ a náhrady nákladů rozhodčího řízení.

Tvrzení stran

1. Žalující strana

1 ŽALOBA

Žalobce č. 1 je majitelem ochranných známek (a) „****“ zapsané a vyobrazené pod číslem známky ***** a evidované pod spisovou značkou *****; (b) „*** ***** ***** ****“ zapsané a vyobrazené pod číslem známky ***** a evidované pod spisovou značkou *****; (c) „*** ***** ***** *****“ zapsané a vyobrazené pod číslem známky ***** a evidované pod spisovou značkou *****; (d) „*** – prodejny koupelen plné inspirace“ zapsané a vyobrazené pod číslem známky ***** a evidované pod spisovou značkou *****; (e) „*** *****“ zapsané a vyobrazené pod číslem známky ***** a evidované pod spisovou značkou *****; (f) „****“ zapsané a vyobrazené pod číslem známky ***** a evidované pod spisovou značkou *****; (g) „*** ***** – prodejny plné inspirace“ zapsané a vyobrazené pod číslem známky ***** a evidované pod spisovou značkou *****.

Žalobce č. 2 je majitelem obchodní firmy a uživatelem nezapsaného označení ve znění ***** od *.*.**** a výlučným licenčním uživatelem výše uvedených ochranných známek. Žalobce č. 2 je majitelem internetových domén *.*.CZ od *.*.**** a *.*.*****.CZ od *.*.****. Žalobce č. 2 dlouhodobě nabízí nejen prodej vybavení koupelen a koupelnových doplňků, ale i pomoc při realizaci koupelen včetně zpracování návrhů koupelen a stavební realizace. Je rovněž provozovatelem ** poboček

koupelen *** a ** partnerským prodejnám dodává zboží ze svého sortimentu. Označení *** a ochranné známky *** a *** ***** jsou označení v České republice všeobecně známá a pro své výrobky a služby si získala vynikající pověst.

Žalovaná je majitelem domény *****.CZ od *.*.****. Na těchto stránkách provozovala mj. nabídku realizace koupelen i koupelnového vybavení s odkazy na žalobce č. 2 a jiné společnosti aktivní na trhu s koupelnovým vybavením a doplňky (****, *****). Žalovaná byla opakovaně informována o právech na označení *** ***** a vyzvána k bezplatnému převodu doménového jména. Na žádnou z výzev nicméně žalovaná nereagovala. Po první výzvě došlo ke změně designu webových stránek a k přesměrování na jinou doménu – WWW.*****.CZ, na kterých žalovaná provozuje tutéž nabídku, tedy mj. i realizace koupelen. Po zaslání druhé výzvy již není doména přesměrovávána a je na ní pouze oznámení o možnosti koupě. Znění domény *****.CZ je identické s prvky ochranných známek, prvky nezapsaného označení a obchodní firmy i domén žalobců „****“ a „*****“. Nejedná se o sousloví, které by se skládalo z obecných slov, naopak v případě označení *** jde o označení velmi neobvyklé, fantazijní a typické pouze a jedině pro žalobce. Označení užívá žalobce č. 2 dlouhodobě na trhu v České republice i v zahraničí, a tímto intenzivním užíváním si získal pro toto označení vynikající pověst. Žalovaná nemá k označení „***** ****“ žádné právo, na tento fakt byla několikrát upozorněna a byla rovněž žádána o převod domény na žalobce.

Žalovaná tím, že je držitelem domény *****.CZ, kterou v minulosti využívala k nabídce shodných či podobných (konkurenčních služeb) jako žalobce č. 2, již samotnou držbou domény zasahuje do práv žalobců k ochranným známkám ve smyslu § 8 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.

Předmět činnosti žalované dle výpisu z obchodního rejstříku se úplně či částečně překrývá s oborem podnikání žalobce č. 2 a s výrobky chráněnými ochrannými známkami. Užívání doménového jména zákonitě vede k záměně na straně relevantní veřejnosti ve smyslu § 8 zákona o ochranných známkách.

Dále, provozováním či držením domény je konstituováno nekalosoutěžní jednání dle § 44 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, a v návaznosti na to vyvolává nebezpečí záměny dle ust. § 47 a parazitování na pověsti ve smyslu § 48 obchodního zákoníku.

Žalovaná tak získala pro své podnikání prospěch, jehož by jinak nedosáhla.

V současné době je doména nabízena k prodeji. Žalovaná však nemá na doménu právo a kdokoli jiný, který by doménu provozoval, by se dopouštěl porušování práv k ochranným známkám, nezapsanému označení a případně i nekalé soutěže. Navíc, žalovaná by se prodejem domény bezdůvodně obohatila, neboť jí nepřísluší žádná práva k označení „*** *****“.

Žalovaná si doménu evidentně registrovala ve zlé víře s úmyslem získat prospěch z všeobecně známého označení s dobrou pověstí *** *****.

Dle praxe Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR již registrace doménového jména, které je totožné s ochrannou známkou žalobce i následné bezdůvodné blokování tohoto doménového jména představuje nedovolený zásah žalovaného do práv žalobce k ochranné známce.

Je nepochybné, že jednání, kdy žalovaná blokuje doménové jméno *****.CZ, k jehož registraci nemá žádný důvod než se bezdůvodně obohatit provozem těchto stránek nebo prodejem domény, a je mu známo, že práva k označení *** ***** náleží žalobci, je v rozporu s dobrými mravy soutěže.

2 VYJÁDŘENÍ ŽALOBCŮ ZE DNE 8.8.2011

Žalobci se vyjádřili především k tvrzení žalované, že žaloba na převod domény může být jedině a pouze součástí nekalosoutěžní žaloby u obecného soudu a k tvrzení, že v daném případě není založena příslušnost Rozhodčího soudu. Žalobce v tomto sporu požaduje převod domény *****.CZ a tudíž se jedná o spor o doménu. Žádné jiné další nároky, založené na nekalosoutěžním

jednání nebo porušování práv k ochranné známce, uplatňovány nejsou. Vzhledem k charakteru doménových sporů, řešených rozhodčím soudem, se v daném případě jedná o klasický doménový spor, neboť předmětem sporu je doména. Střet v hospodářské soutěži, ani porušování práv k ochranným známkám nevyklučuje vedené doménového sporu, naopak tyto situace jsou důvodem pro zahájení doménového sporu, pokud je doména příčinou střetu mezi držitelem domény a žalobcem.

Veřejná rozhodčí nabídka je dle žalobců již po několik let v oblasti doménových jmen běžně uplatňovaným institutem. Potvrzení závaznosti veřejné rozhodčí nabídky bylo vydáno i v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 3Cmo 367/2010-101, které se zabývalo uzavřením rozhodčí smlouvy v případě, že se tak stalo podáním žaloby k Rozhodčímu soudu na základě veřejné rozhodčí nabídky obsažené v čl. 18.1 Pravidel registrace doménových jmen s koncovkou .cz, vydaných sdružením CZ.NIC.

Argumentace tím, že žalovaná nebyla tím subjektem, který si předmětnou doménu zaregistroval, rovněž neobstojí. Pravidla alternativního řešení sporů se týkají držitele domény, nikoli přihlašovatele či jiného subjektu. Držitelem domény (nikoli přihlašovatelem) je žalovaná, což sama nijak nezpochybňuje.

Pokud jde o tvrzení žalované, že žádný zákon neupravuje povinnost převést domény a proto je nárok na převod domény neuplatnitelný, tímto argumentem se rozhodčí soud zabýval ve své rozhodovací praxi a dospěl k názoru, že přestože povinnost převést doménové jméno na stranu žalující z právních předpisů výslovně nevyplývá, existuje-li možnost domáhat se uložení povinnosti zdržet se závadného jednání a odstranit následky porušení nebo ohrožení, představuje převod domény konkrétní způsob, jak se má rušitel zdržet závadného jednání a odstranit jeho následky.

K výtce absence určení subjektu, na který má být doména převedena, žalobce uvádí, že převod domény je dle uplatněného žalobního nároku v on-line žalobním návrhu od počátku směřován na
*****

Výzvy, kterými se žalobce snažil dosáhnout smírného řešení sporu, dokládají úmysl žalobce vyřešit spor přednostně smírnou cestou, po jejich obdržení byla žalovaná informována, že předmětnou doménu drží neoprávněně, minimálně tedy od okamžiku obdržení výzvy žalovaná držela doménu ve zlé víře.

Argumentace žalované o tom, že díky stále vzrůstajícím obrátům dělala žalobci vlastně službu, neobstojí, naopak ukazují, že parazitováním na obchodním jméně i ochranných známkách se žalovaná bezdůvodně obohacovala.

Dle § 3 zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích, (1) služby patentového zástupce jsou oprávněni poskytovat na území České republiky za podmínek stanovených tímto zákonem a způsobem v něm uvedeným a) patentoví zástupci, b) fyzické osoby, které jsou státními příslušníky nebo jsou usazeny v jiném členském státě Evropské unie, členském státě Evropského hospodářského prostoru nebo ve Švýcarské konfederaci (dále jen „domovský stát“) a které v některém členském státě Evropské unie, jiném státě Evropského hospodářského prostoru nebo ve Švýcarské konfederaci získaly oprávnění poskytovat služby patentového zástupce (dále jen „zahraniční patentový zástupce“), c) společnosti patentových zástupců. Dle § 22 téhož zákona, patentový zástupce může poskytovat služby patentového zástupce svým jménem a na svůj účet nebo jako společník nebo zaměstnanec společnosti patentových zástupců jejím jménem a na její účet nebo jako zaměstnanec patentového zástupce jeho jménem a na jeho účet. Služby patentového zástupce tedy může poskytovat společnost patentových zástupců svým jménem prostřednictvím jednatele *****. Nahlédnutím do on-line obchodního rejstříku je možné zjistit, že ***** je jednatelem a zároveň společníkem *****s.r.o. K výtce, že v žalobě není zástupce řádně označen, uvádíme, že v písemném vyhotovení žaloby je zástupce řádně označen jako „společnost patentových zástupců“.

Pokud jde o tvrzení žalované, že spor o domény nespadá do rozsahu služeb poskytovaných patentovými zástupci, žalobce uvádí, že institut domény, resp. doménového jména, není jasně zákonem začleněn do soustavy průmyslového vlastnictví, nicméně v právní teorii se řadí k právům na označení a tedy spadá do oblasti průmyslového vlastnictví nebo alespoň do práv k nehmotným statkům, které souvisí s právem průmyslového vlastnictví. Navíc, v doménovém sporu je nárok žalobce opřen o porušování práv k ochranným známkám i zapsanému označení (obchodní firmě), které nepochybně do oblasti průmyslového vlastnictví spadají. Vedení doménového sporu tedy evidentně spadá do služeb poskytovaných patentovými zástupci, dle § 1 odst. 2 zákona o patentových zástupcích, neboť službami patentových zástupců se rozumí poskytování odborné pomoci fyzickým a právnickým osobám ve věcech týkajících se průmyslového vlastnictví, zejména jejich zastupování před orgány státní správy a v řízení před soudy za podmínek a v rozsahu stanoveném zákony o řízení před soudy, jakož i poskytování nezávislého poradenství a dalších služeb souvisejících s ochranou průmyslového vlastnictví.

3 VYJÁDŘENÍ ŽALOBCŮ ZE DNE 16.8.2011 A 24.8.2011

Zástupce žalobců zopakoval, že od počátku sporu vystupuje a prezentuje se jako *****s.r.o., společnost patentových zástupců. V on-line žalobním návrhu dovětek „společnost patentových zástupců“ nebyl uveden pouze z důvodu nedostatku místa v on-line formuláři.

Žalobce uvedl, že dle § 25b zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, s výjimkou dovolání si účastník může zvolit zástupcem též patentového zástupce. Patentový zástupce může účastníka zastupovat jen v rozsahu oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem, přičemž podle § 2 odst. 1 zákona o patentových zástupcích, služby patentového zástupce jsou oprávnění poskytovat a) patentoví zástupci a c) společnost patentových zástupců. Podle § 22 zákona o patentových zástupcích, patentový zástupce může poskytovat služby patentového zástupce svým jménem a na svůj účet nebo jako společnost nebo zaměstnanec společnosti patentových zástupců jejím jménem a na její účet. Službami patentového zástupce se dle § 1 odst. 2 zákona č. 417/2004 SB., o patentových zástupcích, rozumí poskytování odborné pomoci fyzickým i právnickým osobám ve věcech týkajících se průmyslového vlastnictví, zejména jejich zastupování před orgány státní správy a v řízení před soudy.... Společnost patentových zástupců je tedy plně oprávněna zastupovat v řízení před rozhodčím soudem.

2. Žalovaná strana

4 VYJÁDŘENÍ ŽALOVANÉ ZE DNE 27.7.2011

Žalovaná se k žalobě vyjádřila podáním ze dne 27.7.2011, které bylo Rozhodčímu soudu doručeno dne 29.7.2011. Žalovaná především namítla nedostatek pravomoci Rozhodčího soudu, zakládající se na neexistenci, případně na neplatnosti rozhodčí smlouvy. Dle žalované se v tomto případě nejedná o majetkový spor, ať by tak mohl být případně kvalifikován mezi žalovanou a sdružením NIC.CZ či dokonce mezi žalovanou a žalobci. Druhou skutečností je skutečnost, že mezi žalovanou a žalobci neexistuje rozhodčí smlouva nadto navíc taková, která by byla uzavřena písemně tak, jak vyžaduje ustanovení § 3, odst. 3 zákona o rozhodčím řízení.

Soud rozhoduje ve věcech, které by se daly kvalifikovat jako „doménové spory“. Rozhodování o doménových sporech se navíc řídí speciálním řádem soudu (řád pro řešení sporů o domény .cz), který se jej dotýká. Nicméně v této věci se naprosto nejedná o doménový spor, nýbrž o nároky plynoucí z neoprávněného užívání ochranné známky a případně nekalé soutěže upravené v ustanovení § 44 a násl. obchodního zákoníku. To vše i přes to, že se žalobci na žalované domáhají „převedení doménového jména *****-***.CZ“. V zásadě totiž jde o tom, že takto formulovaným nárokem dochází k obcházení zákona v tom smyslu, že žalobci ve skutečnosti chtějí na straně žalované požadovat nároky, které by jim jinak plynuly z ustanovení § 53 a násl. obchodního zákoníku, ale zvolili právní

prostředky, které se ochrany před nekalou soutěží jen vzdáleně týkají /tj. prostřednictvím zahájení sporů u rozhodce, jehož předmětem je doména .cz, jejíž součástí je ochranná známka/, tedy spíše ani netýkají.

Nelze tedy najisto postavit, že se ve skutečnosti jedná o rozhodování sporu o majetkový spor (§ 2, odst. 1 zákona o rozhodčím řízení), ale o odpovědnostní vztahy, které se evokovaly jako následek alespoň stran žalobců tvrzeného porušení ochranné známky a norem ochrany před konáním nekalé soutěže.

Dále má žalovaná za to, že nelze v dané situaci hovořit ani o tom, že by mezi žalovanou a žalobci byla uzavřena jakákoliv rozhodčí smlouva nadto v písemné formě tak, jak vyžaduje ustanovení § 3, odst. 1 zákona o rozhodčím soudu.

Tvrzená veřejná rozhodčí nabídka představuje právně neudržitelnou a neakceptovatelnou teorii. Rozhodčí smlouva musí být uzavírána přímo s jejími konkrétními stranami, a nemůže mít povahu nabídky k uzavření smlouvě vůči komukoliv z řad třetích osob, která je navíc akceptována tím, že tato třetí strana vyjádří souhlas s touto nabídkou v okamžiku, kdy k soudu podá „písemnou“ rozhodčí žalobu. Nabízí-li žalovaná v určitém okamžiku komukoliv možnost uzavření rozhodčí smlouvy, pak v témže okamžiku jí musí být známo, kdo se stane druhou stranou rozhodčí smlouvy. Je tak vyloučeno, aby k nabídce na uzavření rozhodčí smlouvy, kterou dle názoru žalobců měla strana žalovaná vznést v okamžiku registrace domény .cz, později kdokoliv a jakkoliv přistupoval a přijímal ji, a to aniž by předem, v době, kdy žalovaná nabídku vznášela, věděla, kdo k ní přistoupí. Rozhodčí smlouva podle § 3 odst. 1 zákona o rozhodčím řízení má být od samého počátku formulována určitě a srozumitelně, což znamená i okolnost, že z ní musí být patrné, kdo konkrétní (tedy jaké smluvní strany) se žalovanou tuto rozhodčí smlouvu uzavírá. To však v tomto případě není a tento nedostatek nelze zhojit tím, že se nadále bude konstatovat, že touto další smluvní stranou - vedle žalované - může být „kdokoliv“, kdo k nabídce na uzavření rozhodčí smlouvy přistoupí (nadto např. podáním rozhodčí žaloby).

Dle žalované v tomto případě zřejmě neexistuje ani samotná „veřejná rozhodčí nabídka“, neboť nelze jednoznačně a prokazatelně konstatovat, že předmětnou doménu *****-***.CZ si registrovala žalovaná. Registrace domény .cz je prováděna pouze elektronicky, bez použití takových prostředků, které by jednoznačně identifikovaly osobu, která registraci domény provedla (tedy s použitím elektronického podpisu podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu v platném znění), a která by současně s tím i vyjádřila souhlas být vlastníkem předmětné domény i souhlas s pravidly pro registraci domény .cz, jakož i současně, která by učinila vůči předem neurčitým subjektům „veřejnou rozhodčí nabídku“. Žalobci dle žalované neprokázali, že by předmětnou doménu zaregistrovala žalovaná, která pro účely tohoto řízení sdělila, že nikdy doménu *****-***.CZ neregistrovala a tedy ani nikdy neprojevila vůli souhlasit s registračními pravidly sdružení NIC.CZ a tudíž ani nevznesla návrh „veřejné rozhodčí nabídky“.

I kdyby přece jen měla být uzavřena rozhodčí smlouva na bázi „veřejné rozhodčí nabídky“, byla by dána její absolutní neplatnost pro nedodržení formy jejího uzavření. Ustanovení § 3, odst. 1 zákona o rozhodčím řízení stanoví, že rozhodčí smlouva musí mít písemnou formu, která je zachována tehdy, jestliže je rozhodčí smlouva sjednána telegraficky, dálnopisem nebo elektronickými prostředky, jež umožňují zachycení jejich obsahu a určení osob, které rozhodčí smlouvu sjednaly (identifikace jednající osoby musí být v souladu s ustanovením § 40, odst. 3 obč. zákoníku).

Rozhodčí smlouva nemůže být platně sjednána např. akceptací všeobecných obchodních podmínek poskytovatele služeb anebo dodavatele zboží tím, že se třeba jen zaklikne „souhlas“ s těmito obchodními podmínkami, jak je známo např. v rámci nákupu zboží či služeb v e-shopech, neboť jednak nabídka (návrh) na uzavření smlouvy (ve znění těchto obchodních podmínek) nebyla opatřena elektronickým podpisem a jednak ani akceptace tohoto návrhu nebyla opatřena

elektronickým podpisem. Opírá se o rozhodnutí NS ČR ze dne 30. 10. 2009, č. j.: 33 Cdo 3210/2007, tak rozhodl i Městský soud v Brně v rozsudku ze dne 15. 6. 2010, č. j.: 47 C 58/2008- 101, ze dne 13. 1. 2010, č. j.: 21 C 188/2009 – 164, usnesení téhož soudu ze dne 15. 6. 2010, č. j.: 47 C 58/2008- 101, jakož i odvolací usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 6. 2010, č. j.: 47 Co 88/2009- 194, které navíc konstatovalo, že „pouhé uvedení jména v textu e-mailové zprávy (pozn.: zde prostě jen v registračním formuláři k doméně), zjištění e-mailové adresy nebo IP adresy není dostačující a nespĺňuje zákonné podmínky“ pro písemnost rozhodčí smlouvy.

Uvedená rozhodnutí soudu plně dopadají i na tento spor. V obou případech totiž docházelo k registraci produktu elektronicky, prostřednictvím elektronického formuláře. Vždy bez elektronického podpisu, a to na straně jak oferty, tak i akceptace registrace domény (ze strany NIC.CZ). Tudíž ani nebyl ze strany žalované kvalifikovaně poskytnut návrh „veřejné rozhodčí nabídky“, natož její akceptace. Za zásadní totiž lze považovat i to, že způsob vedení sporu elektronicky – prostřednictvím on-line rozhraní soudu nezaloží opodstatněnou domněnku, že žalobu (tedy jako údajnou akceptaci veřejné rozhodčí nabídky) skutečně podali žalobci, neboť žalovaná písemné vyhotovení žaloby nedostala a datová zpráva obsahující informaci o žalobním návrhu je v rozhraní založena tak, že z ní rozhodně nelze identifikovat a kvalifikovat jako pravou totožnost žalobců, a to především proto, že není opatřen elektronickým podpisem podle zákona o elektronickém podpisu. Tudíž v daném případě žalovaná uvádí, že nejenže nepodala návrh na uzavření veřejné rozhodčí smlouvy (o to spíše kvalifikovaně – s elektronickým podpisem podle zákona o elektronickém podpisu), ale také ani žalobci nepřijali tuto nabídku tak, jak vyžaduje ustanovení § 3, odst. 1 zákona o rozhodčím řízení.

Od písemné formy rozhodčí smlouvy se nelze dohodou a ani řády soudu odchýlit. Veškeré dohody, které se přičí formou od ustanovení § 3, odst. 1 zákona o rozhodčím řízení, jsou dohodami, uzavřenými neplatně v souladu s ustanovením § 39 obč. zákoníku. Je-li neplatná rozhodčí smlouva, pak je i dán nedostatek pravomoci soudu v této věci rozhodovat.

Žalovaná zdůrazňuje, že článek 11 Listiny základních práv a svobod umožňuje žalované i každému jinému právo vlastnit. I kdyby bývala žalovaná vlastnila uvedenou doménu, pak je třeba upozornit na to, že neexistuje takové zákonné omezení jejího vlastnického práva, které by stanovilo žalované povinnost převést předmětnou doménu na jiný subjekt, a to navíc bez náhrady. Jinými slovy, žalované není jasné, na základě jakého právního předpisu se žalobci domáhají na žalované „převést doménu“. Tato povinnost není zákonem stanovena, tudíž se jedná o požadavek, který není založen na základě právní normy a proto jako nárok soudem i obecnými soudy nepřiznatelný. Požadavek žalobců, jednoznačně napovídá tomu, že žalobci se ze sporu týkajícího se nekalé soutěže, resp. ochrany práv vyplývajících z ochranné známky, snaží učinit spor z domény a spor tak vést u soudu. Jedná se však o postup, který není v souladu se zákonem, neboť pociťují-li žalobci, že je jednáním žalované zasahováno do jejich práv, mají za povinnost zvolit jiné právní prostředky, které jim umožňuje zákon. Nicméně nucený převod předmětné domény na jiný subjekt, a to bezplatně, tímto právním nárokem není.

Žalovaná dále uvedla, že přes dříve uvedené skutečnosti nejednala se žalobci ve zlé víře. Žalovaná byla obchodním partnerem společnosti *** ***** a jestliže na jedné straně dělala uvedené společnosti finanční obraty odběry zboží a včasným placením kupních cen, že na druhé straně něco činila ve zlé víře. Tímto svým jednáním žalovaná jen posilovala společnost *** *****, když v přímé úměře vzrůstu jejich obrátů došlo i k vzrůstu obrátů společnosti *** *****.

Vzhledem k okolnosti, že se v tomto sporu ve skutečnosti jedná o spor z porušování norem ochrany před nekalou soutěží, žalovaná se domnívá, že procesním zástupcem žalobců podle ustanovení § 25b o.s.ř. může být pouze patentový zástupce, a to v rozsahu stanoveném zákonem o patentových zástupcích. Patentový zástupce může poskytovat služby patentového zástupce svým jménem a na svůj účet nebo jako společník nebo zaměstnanec společnosti patentových zástupců

jejím jménem a na její účet nebo jako zaměstnanec patentového zástupce jeho jménem a na jeho účet (§ 22 zákona o patentových zástupcích). Podle ustanovení § 1, odst. 2 zákona o patentových zástupcích může patentový zástupce poskytovat služby: (i) odborné pomoci fyzickým a právnickým osobám ve věcech týkajících se průmyslového vlastnictví, zejména jejich zastupování před orgány státní správy a v řízení před soudy za podmínek a v rozsahu stanoveném zákonem o řízení před soudy, (ii) jakož i poskytování nezávislého poradenství a dalších služeb souvisejících s ochranou průmyslového vlastnictví. Z výše uvedeného žalovaná usuzuje, že žaloba dosud nebyla řádně podána k soudu, neboť jednak ji neměla za žalobce podat patentová společnost, což je v rozporu s ustanovením § 22 zákona o patentových zástupcích, nýbrž společník nebo zaměstnanec společnosti patentových zástupců (přičemž takto by měla být i udělená plná moc žalobci), a jednak, patentový zástupce není zástupcem podle § 25b o.s.ř. v tomto řízení, neboť strany žalující deklarují, že se v tomto případě jedná o doménový spor a nikoliv o spor z průmyslového vlastnictví (tedy z ochranné známky), což je podmínkou pro výkon úkonů právní služby patentovým zástupcem podle § 1, odst. 2 zákona o patentových zástupcích v návaznosti na ustanovení § 25b o.s.ř., které je třeba na tento spor aplikovat (§ 30 zákona o rozhodčím řízení). Na osobu ***** *****, jednatele společnosti *****s.r.o., nelze pohlížet jinak, než jako na „obecného zmocněnce“, neboť kdyby se na něj pohlíželo jako na patentového zástupce, je zřejmé, že pak tato osoba v tomto řízení svým jednáním přesahuje oprávnění, které jí dává zákon o patentových zástupcích. Jsou-li tedy žalobci zastoupení obecným zmocněncem, pak nelze ani uvažovat o tom, že by ji (resp. žalobcům) náležela náhrada nákladů řízení, a to zejména v rozsahu odměny dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. a náhrad podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. tak, jak v žalobním petitu žalobci na žalované požadovali k úhradě.

S ohledem na shora uvedené žalovaná navrhuje, aby soud rozhodl o nedostatku pravomoci ve věci rozhodovat, a pokud pravomoc soudu shledá, aby rozhodl tak, že žalobu v plném rozsahu zamítne.

Žalovaná konečně požádala o nařízení jednání před vydáním meritorního rozhodnutí, neučiní-li dříve soud opatření podle § 15, odst. 1 zákona o rozhodčím řízení bez tohoto nařízení jednání.

5 VYJÁDŘENÍ ŽALOVANÉ ZE DNE 11.8.2011 a 16.8.2011

Žalovaná uvedla, že žalobci u soudu zahájili proti žalované rozhodčí spor, který se ve skutečnosti nedotýká doménového sporu, ale o nekalé soutěži a o ochranu práv, které tvrdí, že mají z ochranné známky. Podle názoru žalované, z ustanovení § 1, odst. 1 Řádu pro řešení sporů o domény .cz nevyplývá pravomoc soudu ve věci nekalé soutěže rozhodovat, neboť tomu neodpovídá charakter tohoto sporu. Spor o doménu chápe žalovaná pouze vlastnicky, tzn., že zda a případně kým byla doména registrována a zda příslušné osobě vlastnicky anebo uživatelsky náleží. Nicméně její užívání – zvláště v kontextu, kdy žalobci naznačují její užívání v rozporu s právy vyplývajícími z ochranné známky – nemůže být předmětem rozhodování soudem v rámci tzv. doménového sporu, neboť by tím byla obcházena výlučná pravomoc obecných soudů rozhodujících v otázkách nekalé soutěže, případně ochrany práv vyplývajících z ochranné známky (bez speciální dohody mezi stranami sporu o pravomoci rozhodce).

Nárok na převod domény uplatněný žalobcem se dle žalované neopírá o žádnou právní normu, která by ukládala žalované (resp. oprávněnému vlastníkově sporné domény) převést doménu na kohokoliv, kdo by jen o to požádal. K doméně v tuto chvíli nemají žalobci žádné právo, proto se nelze soudní cestou domáhat převodu. Podle článku 11 LZPS má „každý právo vlastnit majetek“ a podle článku 2, odst. 2 LZPS pro může „každý může činit to, co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá“.

Požadavek na převod domény se svým obsahem neztotožňuje s obsahem „zdržení se (určitého) jednání“. Při naplnění obsahu právního institutu zdržení se jednání nedochází v žádném případě ke zbavení práva „vlastnit“, kdežto v případě naplnění obsahu požadavku na převod domény žalovaná

sděluje, že zde ke zbavení vlastnického práva žalované dochází a proto nelze oba požadavky mít za jedno.

Žalovaná se dále vyjádřila k obsahu rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 4. 2010, č. j.: 3 Cmo 367/2010-101. Dle žalované uvedené usnesení soudu na tuto věc nedopadá, neboť Vrchní soud v Praze vycházel z toho, že žaloba směřovala proti rozhodčímu nálezu jednak z toho důvodu, že se nesetkala vůle žalobce a žalovaného na uzavření rozhodčí smlouvy vůbec a jednak, soud měl najisto postaveno, že osoba registrující doménu měla zájem na registraci, učinila úkony směřující k registraci a nabytí vlastnictví k doméně a především, v souladu s prováděním registrace domény také podala „veřejný návrh na uzavření rozhodčí smlouvy“ a především, nebyla namítána neplatnost rozhodčí smlouvy pro nedodržení formy (písemné). Žalovaná přitom popírá, že by byla vlastníkem sporné domény, tj. neprovedla úkony směřující k registraci domény a především neprojevila svým jednáním vůli „být vázanou registračními pravidly“ a pravidly o rozhodčím řízení. Samotná registrace žalované jako držitele v databázi sdružení CZ.NIC totiž nevyjadřuje vůli žalované být vlastníkem domény i projev vůle být vázán registračními pravidly i ustanoveními o rozhodčím řízení.

Uvedený rozsudek vrchního soudu v Praze se dále nezabýval otázkou platnosti rozhodčí smlouvy z hlediska zachování písemné formy (§ 3, odst. 1 zákona o rozhodčím řízení). V tomto směru žalovaná poukázala na rozhodnutí, která soudu dodala, přičemž v jednom z nich je zcela jasně uvedeno, jak se uzavírá písemná smlouva pomocí prostředků dálkové komunikace a přes příslušné internetové formuláře a zajisté jím není jen prosté vyplnění návrhu smlouvy pomocí formuláře a odkliknutí požadavku (doslova), ale především navíc i opatření elektronickým podpisem podle příslušného zvláštního zákona. V této souvislosti žalovaná poukazuje na usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. 6. 2010, č. j.: 47 Co 88/2009-194, které jednoznačně odporuje shora uvedenému rozsudku Vrchního soudu v Praze.

Žalovaná konečně upozorňuje, že tato (neplatně) podaná nabídka v konečném důsledku nebyla ani správně přijata ze stran žalobců (jak poukazuje shora uvedený rozsudek Vrchního soudu v Praze), neboť žalovaná ani dosud nedostala písemné vyhotovení žaloby žalobců. Podle žalované a ve smyslu shora uvedeného rozsudku Vrchního soudu v Praze na uzavření rozhodčí smlouvy nepostačuje, když je v písemné formě doručena soudu žaloba, ale až tehdy, kdy je písemná žaloba doručena žalované. Žalované však dosud žaloba nebyla v písemné formě doručena. Za doručení nelze pokládat její zveřejnění na on-line portálu soudu, neboť z takové akceptace nelze ani dovodit, že jednak je žalobou žalobců a jednak, že žaloba je opatřena podpisy žalobců – tedy, že její obsah je projevem jejich vůle (podle ustanovení § 45, odst. 3 obč. zákoníku platí, že písemný právní úkon je platný, je-li podepsán jednající osobou).

Žaloba dle žalované vykazuje vady v tom smyslu, že podle petitu žaloby nelze požadovat převod domény, neboť nebylo dosud zřejmé, na kterého ze žalobců se tak mělo stát. Ve vyjádření ze dne 8. 8. 2011 sice žalobci změnu petitu uvedli, stále však není jasné, proč má být doména převedena ze žalované pouze na jednoho ze žalobců a na druhého žalobce nikoliv. Pro tento případ tedy žalovaná namítla, že druhý ze žalobců není aktivně legitimovaným v tomto řízení, protože se nepožaduje převedení na něj a tudíž se žádných práv nedomáhá. Jen pocit, že zřejmě žalovaná „parazituje“ na společné pověsti a společné ochranné známce žalobců, anebo že jim vznikla jednáním žalované společně a nerozdílně škoda, v řízení, jehož nárokem je zcela něco jiného, pro aktivní legitimaci jednoho ze žalobců nepostačí. I kdyby tedy soud ve věci meritorně a v úplný neprospěch žalované rozhodl nálesem, musel by logicky vyhovět jen žalobci č. 1 a žalobu vůči žalobci č. 2 zamítnout, neboť tomu se nároku, který by dopadal v jeho prospěch, nevyhovuje.

K zastupování patentovým zástupcem žalovaná dodává, že procesně je vyloučeno, aby podle o.s.ř. byla procesním zástupcem právnická osoba (to neplatí v případě odborové organizace v soudních sporech, kde se jedná o pracovně právní vztahy jejich člena, anebo další právnické osoby

uvedené v ustanovení § 26, odst. 2- 3 o.s.ř.). Je v této věci lhotejně, zda je jednatelem advokát, patentový zástupce atd. Podle § 22 zákona o patentových zástupcích činí úkony za společnost patentových zástupců patentový zástupce. Podobně to platí v případě advokátů. Nikdy v těchto případech nevystupuje za procesního účastníka sama společnost, ale advokát anebo patentový zástupce, v postavení jednatele anebo společníka takových společností. Potud, pokud nebude jasně upravena žaloba tak, že z ní bude nepochybně vyplývat, že žalobci mají procesního zástupce v souladu se zákonem, nelze pokládat ***** jako osobu skutečně zastupující žalobce, tudíž jako osobu oprávněného právního zástupce. V případě procesního neúspěchu žalované nelze proti ní postupovat při určení odměny patentového zástupce podle vyhlášky č. 484/2000 Sb. Žalovaná rovněž připomíná skutečnost, že byla-li žaloba podána žalobci, zastoupenými společnostmi patentových zástupců, pak asi nebyla podána vůbec, neboť procesně není možné, aby byla podána právníkem osobou – jako procesním zástupcem, přičemž se nejedná o právníkem osobu uvedenou v ustanovení § 26, odst. 1 - 5 o.s.ř.

Projednání a zjištění

Rozhodce provedl veškeré důkazy předložené stranou žalující a následně se vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi a důkazy a rozhodl tak, jak uvedeno, na základě následujících skutečností.

Rozhodce přitom ve věci nenařizoval ústní jednání, když podle § 14 Řádu pro řešení sporů o domény .cz se ústní jednání nekonají a rozhodnutí se činí na základě dokumentů a jiných listinných důkazů. Přestože Řád připouští konání ústního jednání na základě vlastního uvážení senátu (rozhodce) a v důsledku mimořádných okolností, rozhodce k nařízení jednání v dané věci nepřistoupil, neboť neshledal mimořádné okolnosti, které by nařízení jednání odůvodňovaly. Žádost žalované o nařízení ústního jednání ostatně zůstala pouze v obecné rovině a žádné mimořádné okolnosti, které by nařízení jednání odůvodňovaly, žalovanou tvrzeny nebyly. Rozhodce tak dospěl k závěru, že ve věci lze rozhodnout pouze na základě předložených podání stran a písemných důkazů, když obě strany možnosti předkládat tvrzení i důkazy opakovaně využily.

6 PRAVOMOC (PŘÍSLUŠNOST) ROZHODČÍHO SOUDU

Rozhodčí soud při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky je v souladu s § 13 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů, v platném znění (dále jen „zákon“) a v souladu s § 19 zákona č. 301/1992 Sb., o Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR, v platném znění, stálým rozhodčím soudem.

Z ustanovení § 13 odst. 2 zákona vyplývá, že stálé rozhodčí soudy mohou vydávat své statuty a řády, které musí být uveřejněny v Obchodním věstníku; tyto statuty a řády mohou určit způsob jmenování rozhodců, jejich počet, a mohou výběr rozhodců vázat na seznam vedený u stálého rozhodčího soudu. Statuty a řády mohou též určit způsob řízení a rozhodování i jiné otázky související s činností stálého rozhodčího soudu a rozhodců včetně pravidel o nákladech řízení a odměňování rozhodců. Rozhodčí soud v souladu s tímto ustanovením vydal Řád Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky, Zvláštní dodatek Řádu pro rozhodčí řízení on-line a Řád pro řešení sporů o domény .cz. Předmětný spor se tedy řídí Řádem pro řešení sporů o domény .cz („Řád .cz“), který je součástí Zvláštního dodatku Řádu pro rozhodčí řízení on-line („Řád on-line“). Otázky neupravené v Řádu .cz se pak řídí ustanoveními Řádu Rozhodčího soudu pro vnitrostátní spory (dále také jen „Řád“).

Při posouzení otázky pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu rozhodovat předmětný spor, je třeba vycházet z podmínek, za nichž se mohou strany dohodnout o tom, že jejich spory budou rozhodovat rozhodci či stálý rozhodčí soud namísto běžných soudů. Podle § 2 zákona mohou strany sjednat rozhodčí smlouvu, jde-li o (i) majetkový spor, (ii) k projednání a rozhodnutí sporu by jinak byla dána pravomoc soudu a (iii) o předmětu sporu je možno uzavřít smír. Všechny tři uvedené podmínky arbitrability sporu jsou přitom v daném případě splněny, když se jedná o spor o doménové jméno

představující majetkovou hodnotu (právní teorie hovoří o tom, že doménové jméno je tzv. jinou majetkovou hodnotou dle § 118 odst. 1 občanského zákoníku a doménové jméno má bez jakýchkoliv pochybností svou hodnotu vyjádřenou cenou, za kterou je registrováno či převáděno, náklady, se kterými je provozováno, případně obratem, jenž je jeho prostřednictvím realizován), o kterém by jinak mohl rozhodnout obecný soud a o jehož předmětu může být mezi stranami uzavřen smír. O předmětu sporu lze uzavřít rozhodčí smlouvu a založit tak pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu.

Rozhodce se dále zabýval otázkou, zda mezi stranami byla rozhodčí smlouva v daném případě skutečně uzavřena.

Správu domény nejvyšší úrovně .cz (ccTLD .cz) vykonává a registr doménových jmen v doméně .cz provozuje sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., Americká 23, Praha 2, které vydalo dokument „Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz“, který stanoví pravidla pro registraci doménových jmen druhé úrovně pod ccTLD .cz (článek 1.1). Každá osoba registrující doménové jméno přitom objednaním jeho registrace, zaplacením ceny registrace, zahájením užívání doménového jména či jakoukoliv změnou záznamů týkajících se doménového jména (vše viz článek 2.2 citovaných Pravidel registrace) vyslovuje souhlas s uvedenými Pravidly registrace. Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz odkazují, pokud jde o řešení sporů o doménová jména, na jiný dokument vydaný rovněž CZ.NIC, z.s.p.o., a to na „Pravidla alternativního řešení sporů“. Součástí Pravidel alternativního řešení sporů je tzv. rozhodčí veřejná nabídka obsažená v článku 2.1, dle které „Držitel se neodvolatelně veřejně podrobuje pravomoci Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „rozhodčí soud“), v rozhodčím řízení před tímto rozhodčím soudem podle zvláštního dodatku Řádu rozhodčího soudu pro rozhodčí řízení on-line zveřejněného v Obchodním věstníku (dále jen „Řád on-line“), a to ve věci majetkového sporu, o němž lze uzavřít smír, v němž třetí osoba napadne jakékoliv Doménové jméno Držitele, zařazené v elektronické databázi doménových jmen v národní doméně ccTLD .cz spravované sdružením CZ.NIC, pokud třetí osoba písemně projeví vůči Držiteli vůli podrobit se pravomoci tohoto rozhodčího soudu v dané věci zejména tím, že písemně zahájí takový spor u tohoto rozhodčího soudu v souladu s Řádem on-line. Spor bude rozhodován jediným rozhodcem určeným předsedou rozhodčího soudu“.

Pravidla registrace a Pravidla alternativního řešení sporů a jejich akceptace ze strany držitele registrace domény v doméně nejvyšší úrovně .cz představují smlouvu mezi držitelem registrace a sdružením CZ.NIC, z.s.p.o. Obsahem této smlouvy jsou práva a povinnosti držitele registrace a CZ.NIC, z.s.p.o., jako správce domény nejvyšší úrovně .cz ve vztahu k registraci a zároveň představují smluvní závazek držitele doménového jména ve prospěch třetí strany – žalobce ve sporu ohledně tohoto doménového jména, podřídít se pravomoci Rozhodčího soudu v případech předpokládaných ve shora uvedeném znění rozhodčí veřejné nabídky. Platnosti veřejné rozhodčí nabídky není na újmu, že neobsahuje individuální určení třetí strany, resp. třetích stran, v jejichž prospěch byla učiněna; postačí, když je taková třetí strana nebo strany na základě objektivních skutečností určitelná (Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentář. 2. Vydání. Praha : C.H. Beck, 2009, str. 438). V případě rozhodčí veřejné nabídky je tato podmínka splněna, neboť uvádí, že se aplikuje ve vztahu k osobám, které podají žalobu k Rozhodčímu soudu napadající příslušné doménové jméno, což je objektivní skutečnost. K uzavření rozhodčí smlouvy pak dojde, jakmile již individuálně určená osoba (strana žalující) vyjádří svůj souhlas s veřejnou rozhodčí nabídkou podáním žaloby k Rozhodčímu soudu.

K otázkám týkajícím se rozhodčí veřejné nabídky se vyjádřil Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 27.4.2011 č.j. 3 Cmo 367/2010, když uvedl, že veřejný návrh v daném případě splňuje podmínky dané v obchodním zákoníku v § 276 a není na závadu, že je dán a spojen s určitou žádostí o registraci, neboť s touto registrací a tedy také s veřejným návrhem (jako součástí Pravidel) jsou všichni registrovaní účastníci sítě, zájemci o registraci doménových jmen i další uživatelé seznámeni. Veřejný návrh vyhlášený jako součást podmínek v návrhu na registraci doménového jména je v

souladu s úpravou uzavření rozhodčí smlouvy, dané v § 3 odst. 2 zákona 216/1964 Sb., o rozhodčím řízení. Vrchní soud v Praze rovněž dospěl k závěru, že předmětnou smlouvu lze považovat za smlouvu ve prospěch třetího (§ 50 občanského zákoníku). Z právní úpravy plyne, že tato třetí osoba je ze smlouvy oprávněna okamžikem, kdy s ní projeví souhlas. Není přitom třeba, aby třetí osoba byla individuálně určena, postačí, je-li určena dostatečně objektivními skutečnostmi, na jejichž základě může být individualizována (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 33 Odo 824/2005 z 30.11.2005).

Ze shora uvedených důvodů proto rozhodce dospěl k závěru, že u sporu týkajícího se doménového jména může být na základě veřejné rozhodčí nabídky učiněné při registraci doménového jména obecně dána pravomoc (příslušnost) Rozhodčího soudu k rozhodnutí.

Dále se rozhodce zabýval otázkou, zda v daném případě žalovaná veřejnou rozhodčí nabídku učinila, když žalovaná ve svých vyjádřeních opakovaně uvedla, že to nebyla ona, kdo doménové jméno *****.CZ registroval.

Za tímto účelem se rozhodce dotázal sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., na způsob, jakým bylo doménové jméno *****.CZ dne *.*.**** na jméno žalované, která je v záznamech CZ.NIC, z.s.p.o., vedena jako držitel předmětného doménového jména, registrováno, kdo tak učinil a zda při registraci akceptoval Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz a Pravidla alternativního řešení sporů. Sdružení CZ.NIC, z.s.p.o., tyto informace poskytlo dne *.*.****, když uvedlo, že objednávka registrace předmětné domény byla provedena on-line přes web registrátora *****, a. s. Kontakt zákazníka přitom dle sdělení registrátora souhlasí s držitelem. Objednávka registrace a souhlas s pravidly CZ.NIC, z.s.p.o. (verze 2010) byla provedena *.*.**** *.*.**** z IP adresy *.*.****.****, přičemž souhlas s Pravidly byl vyjádřen ve formě zaškrtnutí pole „checkbox“ s odkazem na Pravidla CZ.NIC, z.s.p.o. Objednávka prodloužení registrace a souhlas s Pravidly pak byla v roce **** opět provedena on-line přes odkaz obsažený v e-mailu registrátora s upozorněním na expiraci – objednávka byla provedena dne *.*.**** *.*.**** z IP adresy *.*.****.****.

Na základě shora uvedeného tak má rozhodce za to, že doménové jméno *****.CZ skutečně zaregistrovala žalovaná, která si zřídila u registrátora *****, a.s., účet, v němž zadala své identifikační údaje a s těmiž identifikačními údaji posléze objednala a jednou i prodloužila registraci doménového jména *****.CZ. I kdyby přitom za žalovanou při registraci nejednala osoba oprávněná žalovanou zavazovat, žalovaná smlouvu o registraci (a tudíž i rozhodčí veřejnou nabídku v ní obsaženou) konvalidovala tím, že doménové jméno *****.CZ sama začala užívat (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu č.j. 26 Cdo 1188/2010 - uzavře-li za nájemce písemnou smlouvu o nájmu nebytových prostor ten, kdo k tomu nebyl zmocněn, je tato smlouva platná, vyjádří-li nájemce vůli ji schválit tím, že nebytové prostory začne užívat podle smlouvy.)

Rozhodčí veřejná nabídka přitom byla registrací doménového jména *****.CZ učiněna písemně. Podle § 40 odst. 4 občanského zákoníku je písemná forma zachována, je-li právní úkon učiněn elektronickými prostředky umožňujícími zachycení obsahu právního úkonu a určení osoby, která právní úkon učinila. V daném případě byla registrace doménového jména a učinění rozhodčí veřejné nabídky provedena on-line přes web registrátora *****, a.s., tedy elektronickými prostředky, které jsou schopné zaznamenat obsah úkonu. Že k tomuto zachycení obsahu skutečně došlo, vyplývá ze sdělení CZ.NIC, z.s.p.o., ostatně i z faktu, že na základě tohoto pokynu byla registrace doménového jména provedena. Uvedený elektronický prostředek přitom umožnil i určení osoby, která úkon učinila, neboť osoba, která úkon činila, se zaregistrovala u registrátora *****, a.s., kde uvedla své identifikační údaje, a s těmito údaji následně požádala o registraci doménového jména a jako součást této žádosti akceptovala pravidla CZ.NIC, z.s.p.o., včetně učinění rozhodčí veřejné nabídky.

Není přitom rozhodné, že při úkonu nebyl použit tzv. zaručený elektronický podpis dle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu. Jeho použití není pro posouzení platnosti právního úkonu činěného elektronicky nezbytné, neboť podle § 40 odst. 3 in fine platí, že je-li právní úkon učiněn elektronickými prostředky, elektronicky podepsán podle zvláštních právních předpisů pouze může, nikoliv musí být.

Ten samý závěr pak platí, i pokud jde o otázku, zda žalobci písemně rozhodčí veřejnou nabídku akceptovali, když žalobu podali prostřednictvím on-line platformy bez podpisu, jak upozornila žalovaná. I na úkon žalobců je třeba aplikovat ustanovení § 40 odst. 3 a 4 občanského zákoníku, jak byla citována shora.

Rozhodce proto dospěl k závěru, že na základě písemné rozhodčí veřejné nabídky učiněné žalovanou elektronickými prostředky při registraci doménového jména *****.CZ dne *.*.* a následně na základě prodloužení registrace tohoto doménového jména ze dne *.*.* a na základě akceptace této rozhodčí veřejné nabídky učiněné žalobci podáním žaloby k Rozhodčímu soudu, byla uzavřena rozhodčí smlouva, na jejímž základě může být spor rozhodován v rozhodčím řízení před Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky.

V souladu s uzavřenou rozhodčí smlouvou se projednávání sporu řídí Zvláštním dodatkem Řádu pro rozhodčí řízení on-line, resp. Řádem pro řešení sporů o domény .cz („Řád .cz“), který je součástí Zvláštního dodatku Řádu pro rozhodčí řízení on-line. V souladu s § 9 odst. 2 Řádu .cz byl jediným rozhodcem jmenován JUDr. Petr Hostaš, který svou funkci přijal. Žádná ze stran rozhodce neodmítla, ani nevznesla námitku proti způsobu jeho jmenování.

7 OTÁZKA CHARAKTERU SPORU

Žalovaná namítla, že v řízení se nejedná o doménový spor, ale o spor z ochranných známek či z nekalé soutěže. S tímto závěrem však nelze souhlasit. Dle textu rozhodčí veřejné nabídky se v rozhodčím řízení před Rozhodčím soudem rozhodují spory, v nichž třetí osoba napadne jakékoliv doménové jméno, tedy de facto registraci doménového jména. Předmět „sporu o doménu“ tak nelze chápat jen jako spor o „vlastnictví“ domény, ale jako jakýkoliv spor, ve kterém je tvrzeno, že registrací či užíváním doménového jména dochází k zásahu do práv či právem chráněných zájmů žalobce.

V daném případě žalobci tvrdí, že registrací doménového jména *****.CZ došlo k zásahu do práv žalobce č. 1 k ochranným známkám a zásahu do práv žalobce č. 2 k obchodní firmě či nezapsaným označením, jako jsou doménová jména užívaná žalobcem č. 2. Zároveň pak žalobci tvrdí, že užívání doménového jména *****.CZ je nekalosoutěžním jednáním vůči podnikání žalobce č. 2.

8 OTÁZKA PRÁVNÍHO ZASTOUPENÍ ŽALOBCŮ

Žalobci při podání žaloby předložili plné moci, které zmocňovaly k zastoupení v řízení právníckou osobu „*****s.r.o. společnost patentových zástupců“. Podle ustanovení § 25b občanského soudního řádu, které je třeba použít i v tomto rozhodčím řízení, si může účastník zvolit zástupcem též patentového zástupce. Podle právní praxe (Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. Vydání. Praha : C.H.Beck, 2009, str.159) je přitom zmocněncem účastníka vždy patentový zástupce, i když jinak svou činnost vykonává jako člen sdružení, jako společník nebo zaměstnanec společnosti patentových zástupců nebo jako zaměstnanec patentového zástupce.

Zástupcem žalobců v předmětném řízení tak nemůže být společnost patentových zástupců jako právnícká osoba, ale pouze patentový zástupce jako osoba fyzická. Je přitom nerozhodné, že svou činnost takový patentový zástupce bude vykonávat jménem a na účet společnosti patentových zástupců, jejímž je společníkem. Jestliže tedy žalobu za žalobce podala společnost patentových zástupců, byla žaloba podána někým, kdo k tomu nemá dostatek způsobilosti. Jedná se přitom o nedostatek podmínky řízení, který lze odstranit postupem podle § 104 odst. 2 občanského soudního

řádu. Rozhodce proto usnesením ze dne 5.9.2011 vyzval žalobcem odstranění vad podání spočívajících v absenci řádného zastoupení žalobců zástupcem způsobilým žalobce v souladu s občanským soudním řádem zastupovat.

Podáním ze dne 6.9.2011 byla založena plná moc, kterou *****s.r.o. společnost patentových zástupců zmocnila ***** , patentového zástupce, aby ji zastupoval v tomto rozhodčím řízení. Oprávnění ***** , patentového zástupce, je tak založeno na základě plných mocí udělených ze strany žalobců společnosti *****s.r.o. společnost patentových zástupců, a dále na základě plné moci, kterou ***** udělila společnost *****s.r.o. společnost patentových zástupců.

Jak bylo uvedeno shora, zástupcem účastníka v řízení musí být (se zákonnými výjimkami) pouze fyzická osoba. Rozhodce přitom dospěl k závěru, že v předmětném řízení za oba žalobce na základě plné moci jedná ***** , tedy fyzická osoba způsobilá být jejich zástupcem. Z tohoto důvodu proto považuje rozhodce zmocnění udělené žalobci a následně společností *****s.r.o. společnost patentových zástupců za platné. Nedostatek podmínky řízení tak byl řádně odstraněn a žalobu žalobců tak lze v řízení projednat.

Jak bylo uvedeno výše, v předmětném sporu se jedná o uplatnění práv z ochranných známek, tedy práv průmyslového vlastnictví. Podle § 25b o.s.ř. si účastník může zvolit zástupcem též patentového zástupce, který může účastníka zastupovat jen v rozsahu oprávnění stanoveného zvláštním právním předpisem, přičemž dle § 1 odst. 2 zákona č. 417/2004 SB., o patentových zástupcích, se jedná o poskytování odborné pomoci, zejména zastupování před orgány státní správy a v řízení před soudy, ve věcech týkajících se průmyslového vlastnictví. Rozhodce proto dospěl k závěru, že v předmětném řízení týkajícím se ochrany práv průmyslového vlastnictví, je přípustné zastoupení patentovým zástupcem.

9 POSOUZENÍ NÁROKŮ ŽALOBCŮ

Rozhodce má na základě provedených důkazů za prokázané, že žalobce č. 1 je majitelem ochranných známek *** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****), *** ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****), *** ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****), *** – ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****), *** ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti *.*.****), *** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****), *** ***** – ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****), přičemž uvedené známky jsou zapsané převážně pro výrobky a služby týkající se koupelen, koupelnového zařízení a sanitární techniky.

Rozhodce má dále za prokázané, že žalobce č. 2 je majitelem obchodní firmy a uživatelem nezapsaného označení ve znění ***** od *.*.**** a výlučným licenčním uživatelem výše uvedených ochranných známek. Rovněž tak bylo prokázané, že žalobce č. 2 je držitelem internetových domén *.CZ od *.*.**** a *****.CZ od *.*.****, přičemž jak obchodní firmu, tak ochranné známky i uvedená doménová jména užívá pro návrhy a realizaci koupelen a prodej vybavení koupelen a koupelnových doplňků.

Rozhodce tak má za prokázané, že označení *** či ***** jsou označení v České republice běžně a pravidelně užívaná žalobci v oblasti koupelen a koupelnového vybavení. Rozsah tohoto užívání byl přitom prokázán důkazy, které žalobci předložili, a na základě nich dospěl rozhodce k závěru, že označení *** a ***** je označením v České republice všeobecně známým.

Pokud jde o skutečnost, že svá práva v řízení uplatnily dva subjekty, které mají teoreticky navzájem si konkurující práva, a totiž žalobce č. 1 jako majitel ochranných známek a žalobce č. 2 jako majitel obchodní firmy, oprávněný z licence k ochranným známkám žalobce č. 1, uživatel nezapsaného označení a držitel doménových jmen obsahujících prvky ochranných známek žalobce č. 1, taková okolnost nepředstavuje překážku, která by ve věci bránila rozhodnout. Z podání žalobců je

zřejmé, že jednají ve shodě a shodují se zejména v tom, že uplatňují svá (různá) práva vůči jedinému tvrzenému rušiteli (žalované). Žalobci se přitom shodují i pokud jde o nápravná opatření, jichž se domáhají, když se shodli, že předmětné doménové jméno má náležet výlučně jednomu z nich (žalobci č. 2). Přestože se tedy žalobce č. 1 v řízení nedomáhá převodu doménového jména, vystupuje de facto jako vedlejší intervenient ve smyslu ustanovení § 93 odst. 1 občanského soudního řádu, když má evidentně zájem na výsledku sporu (pokud za výsledek lze považovat rozhodnutí, že doménové jméno nebude náležet žalované, ale žalobci č. 2) a podporuje tak nárok žalobce č. 2 uplatněný v řízení.

10 POSOUZENÍ JEDNÁNÍ ŽALOVANÉ

Pokud jde o doménové jméno *****-***.CZ samotné, rozhodce v první řadě uvádí, že při posuzování jeho shodnosti či podobnosti s ochrannými známkami, obchodní firmou, či doménovými jmény žalobců nepřihlížel k označení domény nejvyšší úrovně „.cz“, která je povinnou součástí všech doménových jmen registrovaných v národní doméně CZ (ccTLD .cz) a nemá tudíž rozlišující způsobilost.

Doménové jméno *****-***.CZ je zaměnitelně podobné ochranné známce žalobce č. 1, neboť při pomnutí domény první úrovně (cz) obsahuje beze zbytku distinktivní označení „***“, které je celé obsaženo ve všech uvedených ochranných známkách žalobce č. 1. Označení „***“ je pak sice v doménovém jména *****-***.CZ doplněno nedistinktivním označením „*****“, toto označení je však obsaženo v ochranné známce žalobce č. 1 *** – ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****), *** ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti *.*.****) a *** ***** – ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti od *.*.****). Označení „*****“ navíc koresponduje s výrobky, pro které jsou ochranné známky žalobce č. 1 zapsány. Největší míru shody přitom doménové jméno *****-***.CZ vykazuje s ochrannou známkou *** ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti *.*.****), přičemž pouhá záměna pořadí použitých slov nepředstavuje takové odlišení, aby nebylo možné o shodnosti či přinejmenším o zaměnitelnosti hovořit. Fakt, že mezi označením „*****“ a „***“ v doménovém jméně je použit spojovník „-“, zatímco ve známce *** ***** (sp.zn. ***** , právo přednosti *.*.****) jsou použita dvě slova oddělená mezerou, je přitom nerozhodný, neboť znak „mezerá“ se při přepisu do doménového jména nahrazuje právě spojovníkem „-“ nebo se zcela vynechává, neboť znak „mezerá“ je z použití v doménovém jménu technickými pravidly tvorby doménového jména striktně vyloučen.

Vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. Nikdo nesmí v obchodním styku bez souhlasu vlastníka ochranné známky užívat označení shodné s ochrannou známkou pro výrobky nebo služby, které jsou shodné s těmi, pro které je ochranná známka zapsána. Z důkazů předložených v řízení přitom vyplývá, že žalovaná užívala označení (*****-***) shodné s ochrannými známkami žalobce č. 1 pro výrobky a služby (koupelny, koupelnové vybavení), které jsou shodné s těmi, pro které jsou ochranné známky žalobce č. 2 zapsány, když na www stránkách pod doménou *****-***.CZ nabízela realizaci koupelen a prodej koupelnového vybavení.

Doménové jméno *****-***.CZ je rovněž zaměnitelně podobné obchodní firmě žalobce č. 2 (*****), užívané žalobcem od *.*.****, přičemž pokud jde o použití spojovníku „-“ namísto mezery a záměnu pořadí použitých slov, lze odkázat na argumentaci uvedenou výše.

Doménové jméno *****-***.CZ je konečně zaměnitelně podobné nezapsaným označením žalobce č. 2, a totiž doménovým jménům ***.CZ a ***-*****.CZ, která žalobce č.2 drží od *.*.****, resp. od *.*.****. Zaměnitelnost je dána zejména u druhého z uvedených doménových jmen (***-*****.CZ), když jediným odlišujícím znakem je záměna pořadí použitých slov, kterou nelze při použití běžným uživatelem sítě Internet považovat za dostatečně odlišující, neboť je obecně známo, že osoby podnikající prostřednictvím sítě internet, zejména ty, které používají víceslovná doménová jména, registrují celé řady doménových jmen tak, aby pokryly všechny možné kombinace, které běžného

uživatele (zákazníka) mohou při zadávání doménového jména a jeho vyhledávání v síti Internet, napadnout.

K zásahu do práv žalobců k ochranným známkám, obchodní firmě i doménovým jménům přitom došlo již prostou registrací doménového jména *****-***.CZ. Registrace doménového jména představuje úkon, při kterém se v databázi vedené správcem příslušné domény nejvyšší úrovně (zde sdružení CZ.NIC, z.s.p.o.) zaznamená existence určité domény („*****-***“), která následně vytvoří doménové jméno („*****-***.CZ“). Registrace přitom znamená, že již nelze zaregistrovat identicky znějící doménové jméno a registrace tak brání dalším registracím. Z tohoto hlediska je proto již samotná registrace doménového jména obsahující chráněné označení užitím tohoto chráněného označení.

V rozhodčím řízení přitom nebylo prokázáno, a žalovaná ostatně ani netvrdila, že by jí svědčila jakákoliv práva, která by byla starší než ochranné známky, obchodní firma či doménová jména žalobců, a která by zakládala právo žalované užívat označení „***“ či „***** ***“ a registrovat doménové jméno tato označení obsahující.

Rozhodci tak nezbylo než konstatovat, že žalovaná registrací doménového jména *****-***.CZ a jeho následným užíváním prostřednictvím internetové adresy „WWW.*****-***.CZ“ zasahuje do starších práv žalobce č. 1 k ochranným známkám a do starších práv žalobce č. 2 k užívání obchodní firmy a nezapsaných označení – doménových jmen ***.CZ a ***-*****.CZ.

Pokud jde o tvrzené nekalosoutěžní jednání žalované, účastníkem hospodářské soutěže a tedy osobou, která se může dopustit nekalosoutěžního jednání, jsou fyzické i právnické osoby, které se účastní hospodářské soutěže. V řízení bylo prokázáno, že žalobce č. 2 i žalovaná se pohybují na trhu návrhů a realizace koupelen a je tedy mezi nimi přímý soutěžní vztah. Skutečnost, že žalovaná nabízí i realizace koupelen žalobce č. 2 je přitom nerozhodná. V řízení bylo prokázáno, zejména otiskem internetových stránek žalované, že žalovaná nabízí i produkty a realizace koupelen třetích osob a nabízí tedy jak výrobky žalobce, tak výrobky konkurentů žalobce č. 2. Žalovaná v hospodářské soutěži užila označení žalobce č. 2, které je pro žalobce č. 2 příznačné, které žalobce č. 2 běžně užívá v obchodním styku, a toto jednání je způsobilé vyvolat nebezpečí záměny nebo klamnou představu o spojení s podnikem, firmou, zvláštním označením nebo výrobky anebo výkony žalobce č. 2. Rozhodce proto dospěl k závěru, že jednání žalované spočívající v registraci a následném užívání doménového jména *****-***.CZ nebylo jednáním v dobré víře a žalovaná se dopustila nekalosoutěžního jednání, a to ve formě vyvolání nebezpečí záměny (§ 47 obchodního zákoníku).

11 NÁPRAVNÉ PROSTŘEDKY POŽADOVANÉ ŽALOBCE

Jedním ze základních nároků osoby, jejíž práva k ochranné známce byla dotčena, je podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, právo, aby se porušovatel práva zdržel jednání, jímž dochází k porušení nebo ohrožení práva. Týž nárok pak náleží i osobě dotčené nekalosoutěžním jednáním (§ 53 obchodního zákoníku) či osobě, jejíž název byl neoprávněně použit (§19b odst. 2 občanského zákoníku). Není nicméně povinností žalobců se tohoto nároku domáhat, pokud mají za to, že k jejich ochraně postačují jiné právní instituty.

Pokud jde o požadavek žalobců, aby žalované byla uložena povinnost převést registraci doménového jména *****-***.CZ na žalobce č. 2, právo domáhat se uložení povinnosti převést doménové jméno na žalobce v případě porušení práv k ochranné známce, v případě nekalosoutěžního jednání či v případě porušení práv k názvu právnické osoby z právních předpisů výslovně nevyplyvá. Nápravná opatření u zásahu do práv k ochranné známce, v případě nekalosoutěžního jednání i zásahu do práv k názvu právnické osoby nicméně zahrnují možnost domáhat se uložení povinnosti zdržet se závadného jednání a povinnosti odstranit následky ohrožení nebo porušení. Má-li přitom být rozhodnutí týkající se porušení takových práv a uložení nápravných opatření vykonatelné, musí obsahovat konkrétní způsob, jak se má rušitel zdržet závadného jednání a

jak má odstranit následky svého jednání. Uložení povinnosti převést doménové jméno na osobu, jejíž práva byla porušena, je pak nikoliv samostatným institutem ochrany práva, ale jedním ze způsobů, jak povinnost zdržovací a odstraňovací stanovit konkrétně. Ke stejným závěrům přitom došla i rozhodovací praxe obecných soudů, pokud se obecné soudy problematikou sporů o doménová jména zabývaly. Z těchto důvodů proto rozhodce vyhověl žalobě a uložil žalované povinnost převést doménové jméno *****.CZ na žalobce č. 2 jak uvedeno ve výroku tohoto nálezu, neboť provedením takového převodu dojde k odstranění závadného stavu, v důsledku něhož dochází k zásahu do práv žalobců jak uvedeno shora.

Pokud jde o nárok na náhradu nákladů, žalobci uplatnili nárok na náhradu uhrazeného poplatku za rozhodčí řízení ve výši 34.000,- Kč, a dále na náhradu nákladů právního zastoupení ve výši 19.800,- Kč, stanovených dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., pokud jde o náhradu hotových výdajů. Žalobci byli ve sporu plně úspěšní, rozhodce jim proto náhradu uhrazené poplatku za rozhodčí řízení a náhradu nákladů právního zastoupení přiznal. Náhrada nákladů právního zastoupení však nemohla být přiznána na základě vyhlášky č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení, jak požadovali žalobci. Jak vyplývá ze samotného názvu uvedené vyhlášky, lze ji použít jen v případě rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení, nelze ji tedy aplikovat na rozhodování o náhradě nákladů v rozhodčím řízení. Z tohoto důvodu proto rozhodce použil k výpočtu vyhlášku č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, podle něž činí náhrada právního zastoupení celkem 3.660,- Kč: mimosmluvní odměna za 2 úkony právní služby po 1.680,- Kč (§ 7 ve spojení s § 9 odst. 3 písm. d) a § 12 odst. 4 advokátního tarifu) a režijní paušál za 1 úkon právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu).

Rozhodčí nález

- I. Žalovaná je povinna převést doménové jméno *****.CZ na žalobce ***** do 10 dnů od vydání rozhodčího nálezu.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit do 10 dnů od vydání rozhodčího nálezu žalobcům k rukám jejich zástupce náhradu nákladů řízení ve výši celkem 37.660,- Kč.**

Příloha 1

Shrnutí rozhodčího nálezu

Žalobci se domáhali nároků z ochranných známek obsahujících označení "****" a "*****", nároků z obchodní firmy *** *****, nároků z užívání nezapsaného označení - doménových jmen ***.CZ a ***-*****.CZ a nároků z nekalé soutěže. Protiprávního jednání se měla dopustit žalovaná, která si zaregistrovala doménové jméno *****.CZ a užívala je pro výrobky a služby, pro které byly zaregistrovány ochranné známky, obchodní firma, a doménová jména žalobců.

Rozhodce dospěl k závěru, že žalovaná shora uvedená práva žalobců svým jednáním porušila a uložil žalované povinnost převést doménové jméno *****.CZ na žalobce č. 2, neboť splněním této povinnosti bude dosaženo odstranění závadného stavu, v důsledku něhož dochází k zásahu do práv žalobců.

Rozhodce přitom nepřisvědčil námitkám žalované týkajícím se zejména nedostatku pravomoci Rozhodčího soudu předmětný spor projednat a rozhodnout.

V Praze dne 14. září 2011

JUDr. Petr Hostaš
rozhodce

RNDr. Zdeněk Somr
*předseda Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*

JUDr. Marie Moravcová
*tajemnice Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky
a Agrární komoře České republiky*